

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også gerne knytte nogle bemærkninger til den drøftelse, der er omkring ændringsforslaget.

Jeg tror, at det var den socialdemokratiske ordfører, der sagde, at man ikke havde hørt noget som helst fra justitsministeren i denne her sag.

Der er afgivet et svar til Retsudvalget den 30. januar, det er næsten en måned siden, hvor justitsministeren gav udtryk for nogle af de betænkeligheder, der er ved umiddelbart at fremføre det her ændringsforslag, der går ud på at forlænge reklamationsfristen ved køb af byggematerialer fra 5 til 10 år.

Det, der er problemet, er jo efter min opfattelse, at man ikke blot kan gennemføre en ændring af denne her lille del, men at man må se det i en bredere sammenhæng.

Jeg vil sige, at jeg er enig med de mange ordførere i, at der er behov for at sikre forbrugerne en bedre beskyttelse i lyset af højesteretsdommen fra november 2001 i den såkaldte eternitsag om smuldrende tagplader. Dommen kan bestemt give anledning til at overveje retsstillingen på dette område.

Kl. 14.25

Jeg mener imidlertid, det vil være forkert at vedtage det foreliggende ændringsforslag, og jeg mener faktisk, at hr. Per Dalgaard her viser et godt initiativ ikke mindst set med forbrugerøjne, for jeg synes, der er behov for en bredere drøftelse af, hvordan vi således sikrer forbrugerne set i lyset af højesteretsdommen.

Det ændringsforslag, som blev stillet, vil, som det foreligger, bl.a. medføre, at reklamationsfristen ved køb bliver dobbelt så lang som ved entrepris, der jo falder uden for købeloven.

Ændringsforslaget tager ikke højde for, at købelovens nuværende 5-års-frist for byggematerialer er afstemt med de standardvilkår, der typisk anvendes inden for entreprisområdet, og som sigter mod en i det væsentlige fælles 5-års-ansvarsperiode for entreprenører, materialeleverandører, tekniske rådgivere.

Det vil betyde, at en forbruger, der som bygherre får bygget et hus, fortsat vil være undergivet en 5-års-reklamationsfrist i medfør af standardvilkår, mens en forbruger, der køber de samme byggematerialer i den lokale tømmerhandel, vil få en reklamationsfrist på 10 år. Vi får

lige pludselig en retspraksis, hvor der er to forskellige reklamationsfrister.

Jeg vil også pege på, at det vil kunne give anledning til en betydelig og efter min mening berettiget kritik, hvis Folketinget vedtager en så markant forlængelse af reklamationsfristen på et bestemt område så drastisk uden forudgående høring eller drøftelse med de berørte organisationer.

Derfor ser jeg også frem til, hvis der er mulighed for det, at drøfte det her med Retsudvalget og se, om det, der egentlig er en fælles forbrugersag, ikke kan ende med noget, der også er fornuftig lovgivning.

Formanden:

Nu er det jo ikke sådan, at Folketinget skal gribe forstyrrende ind i det fortsatte udvalgsarbejde, men hvis fru Lissa Mathiasen insisterer, så har jeg 1 minut i overskud.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg tror, at alle kender eternitsagen fra Aalborg. Alle kender den. Ministeren gør også. Så meget mere undrer vi os stadig væk, når ministeren vidste, at der var et flertal, der ønskede at få en længere forældelsesfrist netop på baggrund af den højesteretsdom, der lå, og få gjort det her bedre.

Vi synes ikke, vi kunne være det bekendt, som det så ud. Hvordan kan det så være, at man ikke fra ministerens side eller fra regeringspartierne side undervejs, forud for vi skrev betænkning, kom med et konstruktivt udspil eller for så vidt rejste den her problemstilling? Der er ingen, der har nævnt i udvalget, at det var så problematisk.

Hvordan kan det være, det først var i går, man pludselig fandt, at det var problematisk? Det ser ud, som om man først i går fandt ud af, at hov Dansk Folkeparti støtter det her, der er et flertal. Hvad kan vi gøre?

Vi vil godt acceptere det, men jeg vil på den anden side sige, at det havde set smukkere ud, hvis man fra regeringens side, fra justitsministerens side rettidigt var kommet med et konstruktivt forslag til, hvordan vi kan få forældelsesreglerne gjort bedre, så vi ikke ser en ny eternitsag fra Aalborg eller lignende.

Hermed sluttede forhandlingen om forslaget om standsning af lovforslagets behandling.